องค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

A Confirmatory Factor Analysis of Digital Leadership Readiness among Master's Degree Students in Educational Administration at Bangkokthonburi University

ประพจน์ แย้มทิม
Prapot Yamtim
กล้าศักดิ์ จิตต์สงวน
Klasak Jitsanguan
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
Bangkokthonburi University
E-mail : prapot.yam@bkkthon.ac.th
วันที่รับบทความ (Received) : 11 พฤษภาคม 2569
วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 24 มิถุนายน 2569
วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 25 มิถุนายน 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี และ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 234 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกันด้วยดิจิทัล ด้านสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล และ 2) โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลภายหลังการปรับโมเดล มีความ

สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี พิจารณาจากค่า χ^2 เท่ากับ 222.416, p = 0.0867, χ^2/df เท่ากับ 1.141, CFI เท่ากับ 0.996, TLI เท่ากับ 0.994, GFI เท่ากับ 0.989, AGFI เท่ากับ 0.980, SRMR เท่ากับ 0.023 และ RMSEA เท่ากับ 0.025 ซึ่งผ่านเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องทุกตัว จึงยืนยันได้ว่าโมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้อธิบายองค์ประกอบความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล, ความพร้อม, การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ABSTRACT

The objectives of this research were: (1) to study digital leadership readiness among master's degree students in Educational Administration at Bangkokthonburi University, and (2) to conduct a confirmatory factor analysis of their digital leadership readiness. This study employed a survey research design. The sample consisted of 234 master's degree students in Educational Administration, Faculty of Education, Bangkokthonburi University. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, and confirmatory factor analysis (CFA).

The findings revealed that: (1) The digital leadership readiness of master's degree students in Educational Administration at Bangkokthonburi University was overall at a high level. When considering each aspect, all were found to be at a high level. The aspect with the highest mean was Digital Ethics and Responsibility, followed by Digital Communication and Collaboration, Digital Technology Competency, Digital Vision and Strategy, and the aspect with the lowest mean was Transformational Leadership in the Digital Age. (2) After model adjustment, the confirmatory factor analysis model demonstrated an excellent fit with the empirical data, as indicated by χ^2 = 222.416, p = 0.0867, χ^2/df = 1.141, CFI = 0.996, TLI = 0.994, GFI = 0.989, AGFI = 0.980, SRMR = 0.023, and RMSEA = 0.025. All goodness-of-fit indices met the specified criteria. This confirms that the developed model is appropriate and effective for explaining the components of digital leadership readiness.

Keywords: Digital Leadership, Readiness, Confirmatory Factor Analysis

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา สังคมโลกได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างอย่างลึกซึ้งจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ

การสื่อสารดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) และแพลตฟอร์มดิจิทัล ซึ่งได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิต การทำงาน และการจัดการองค์กรในทุกภาคส่วน รวมถึงภาคการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (OECD, 2021; UNESCO, 2022) การเปลี่ยนผ่านสู่สังคมดิจิทัลดังกล่าวมิได้เป็นเพียงการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเท่านั้น หากแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ (systemic change) ที่ส่งผลต่อบทบาท หน้าที่ รูปแบบการบริหารจัดการ และสมรรถนะที่จำเป็นของผู้นำองค์กร โดยเฉพาะผู้นำทางการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีความสามารถในการคิดเชิงกลยุทธ์ การตัดสินใจบนฐานข้อมูล การบริหารการเปลี่ยนแปลง และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลภายในองค์กรในบริบทของการศึกษา ผู้นำสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มิได้ถูกคาดหวังให้มีเพียงความรู้ด้านการบริหารการศึกษาแบบดั้งเดิมเท่านั้น หากแต่ต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกระบวนการบริหารจัดการ การจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (Sheninger, 2020; van Wart et al., 2021) ภาวะผู้นำดิจิทัลจึงกลายเป็นสมรรถนะสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีบทบาทโดยตรงต่อคุณภาพการจัดการศึกษา การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) นับเป็นตัวเร่งสำคัญที่ทำให้ระบบการศึกษาทั่วโลกต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วนสู่รูปแบบการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการผ่านระบบดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนออนไลน์ การบริหารงานวิชาการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล หรือการสื่อสารและประสานงานภายในองค์กรผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ (OECD, 2020; UNESCO, 2021) สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ผู้นำทางการศึกษาที่ขาดความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลย่อมเผชิญกับข้อจำกัดในการบริหารจัดการและการตัดสินใจในภาวะวิกฤต ขณะเดียวกัน ผู้นำที่มีความพร้อมด้านดิจิทัลกลับสามารถปรับตัว สร้างนวัตกรรม และนำพาองค์กรฝ่าวิกฤตไปได้อย่างมีประสิทธิภาพจากแนวโน้มดังกล่าว หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการการศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลกให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและผู้นำรุ่นใหม่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการเป็นผู้นำในยุคดิจิทัล (European Commission, 2022; World Economic Forum, 2023) โดยเฉพาะการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งเป็นแหล่งผลิตผู้นำทางการศึกษาในอนาคต หลักสูตรสาขาการบริหารการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้มีสมรรถนะและภาวะผู้นำที่สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัลนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา ถือเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่กำลังจะก้าวขึ้นสู่บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา หรือผู้นำทางวิชาการในระดับต่าง ๆ ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษากลุ่มนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สะท้อนถึงศักยภาพของระบบการผลิตและพัฒนาผู้นำทางการศึกษาในอนาคต อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาได้สะท้อนให้เห็นว่า แม้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจะมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย แต่ยังมีช่องว่างด้านความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหาร การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์

และการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในองค์กรการศึกษา (Kane et al., 2020; Bond et al., 2021) แนวคิดเรื่องความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership Readiness) ได้รับการพัฒนาและขยายความอย่างต่อเนื่องในงานวิจัยร่วมสมัย โดยมุ่งอธิบายถึงระดับความพร้อมของบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ผู้นำภายใต้บริบทดิจิทัลซึ่งประกอบด้วยมิติที่หลากหลาย เช่น ความรู้และความเข้าใจด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารและการเรียนรู้ ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและการบริหารการเปลี่ยนแปลงดิจิทัล จริยธรรมและความรับผิดชอบทางดิจิทัล รวมถึงทัศนคติและวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล (Cortellazzo et al., 2019; Philip & Gavrilova Aguilar, 2022) การศึกษาความพร้อมดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยกรอบแนวคิดเชิงโครงสร้างที่ชัดเจนและการตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบเชิงทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) จึงเป็นแนวทางการวิจัยเชิงปริมาณที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการศึกษาความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัล เนื่องจากสามารถใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของโครงสร้างองค์ประกอบตามกรอบแนวคิดทฤษฎีกับข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเป็นระบบและมีความน่าเชื่อถือ (Hair et al., 2022) การใช้ CFA ในการศึกษาความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา จะช่วยยืนยันว่าองค์ประกอบใดเป็นโครงสร้างหลักที่สะท้อนความพร้อมดังกล่าวได้อย่างแท้จริง และองค์ประกอบใดควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร นโยบายด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 และนโยบายประเทศไทย 4.0 ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะดิจิทัลและภาวะผู้นำที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล สถาบันอุดมศึกษาในฐานะกลไกหลักในการผลิตบัณฑิตจึงจำเป็นต้องปรับบทบาทและกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้นำทางการศึกษาที่มีความพร้อมด้านดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ, 2564) มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งผลิตบัณฑิตด้านการบริหารการศึกษาให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ได้ให้ความสำคัญกับการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา อย่างไรก็ตาม การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้ตอบโจทย์ภาวะผู้นำดิจิทัลอย่างแท้จริง จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สะท้อนระดับความพร้อมและโครงสร้างองค์ประกอบของความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาในบริบทจริงของสถาบันจากการทบทวนวรรณกรรมในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่า งานวิจัยที่มุ่งศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลในบริบทของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะสาขาการบริหารการศึกษาในประเทศไทย ยังมีจำนวนจำกัด และส่วนใหญ่มักเป็นการศึกษาระดับความคิดเห็นหรือความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยยังขาดการศึกษาที่มุ่งยืนยันโครงสร้างองค์ประกอบของความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Smutny & Schreiberova, 2020; AlAjmi, 2022) ช่องว่างทางการวิจัยดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาองค์ความรู้เชิงลึกที่สามารถ

อธิบายโครงสร้างของความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลได้อย่างชัดเจนและมีความถูกต้องเชิงวิชาการ ดังนั้น การวิจัยเรื่อง องค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ ในเชิงวิชาการ งานวิจัยนี้จะช่วยยืนยันและพัฒนาโมเดลองค์ประกอบของความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล และช่วยเติมเต็มช่องว่างขององค์ความรู้ด้านภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับบัณฑิตศึกษา ขณะที่ในเชิงปฏิบัติ ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการปรับปรุงหลักสูตร การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการพัฒนานักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาให้มีความพร้อมในการเป็นผู้นำดิจิทัลที่มีคุณภาพ สามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยได้อย่างยั่งยืนในอนาคตจากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

องค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผู้วิจัยบูรณาการแนวคิด Digital Leadership ซึ่งนำเสนอโดย Avolio, Kahai, และ Dodge (2001) แนวคิด Educational Leadership in the Digital Era ซึ่งได้รับการพัฒนาโดย Fullan (2014) และ Sheninger (2019) แนวคิด 21st Century Skills (van Laar, van Deursen, van Dijk, & de Haan, 2017; OECD, 2020) ประมวลแนวคิดดังกล่าวนี้ ได้ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลสามารถแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่1.วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ดิจิทัล 2.สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 3.ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล 4.จริยธรรมและความรับผิดชอบดิจิทัล 5.การสื่อสารและการทำงานร่วมกันด้วยดิจิทัล

4. สมมติฐานการวิจัย

องค์ประกอบความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีการศึกษา 2568-2569 จำนวน 600 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 234 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูป ของ เครจซีและมอร์แกน (Krejecie and Morgan,1970) จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของนักศึกษาแต่ละห้อง (Proportional Allocation)

6. ตัวแปร

ตัวแปรความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

7. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามมาตรวัดของลิเคร์ด (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถามดังนี้

5 หมายถึง ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับน้อยที่สุด

8. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและนิยามศัพท์เฉพาะ

2. ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีให้ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ
และวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

5. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

7. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach’s Alpha) โดยกำหนดเกณฑ์ตั้งแต่ .70 ขึ้นไป พบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .935

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

9. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือแนะนำตัวจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงอาจารย์ที่ปรึกษาประจำห้องเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

2. ผู้วิจัยขอความร่วมมือนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงในทุกข้อคำถาม

3. ผู้วิจัยส่งมอบแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ในรูปของ Google form พร้อมทั้งกำหนดนัดหมาย วัน เวลาเพื่อขอรับคืนและติดตามด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแล้วคัดเลือกเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์ที่สุดเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

10. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

11. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท โดยรวมและรายด้าน

ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพร้อม
1. วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ดิจิทัล	4.39	0.54	มาก
2. สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	4.40	0.53	มาก
3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล	4.38	0.58	มาก
4. จริยธรรมและความรับผิดชอบดิจิทัล	4.46	0.51	มาก
5. การสื่อสารและการทำงานร่วมกันด้วยดิจิทัล	4.45	0.53	มาก
รวมทุกด้าน	**4.42**	**0.46**	**มาก**

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.42, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบดิจิทัล ($\bar{x}$ = 4.46, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกันด้วยดิจิทัล ($\bar{x}$ = 4.45, S.D. = 0.53) ด้านสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{x}$ = 4.40, S.D. = 0.53) ด้านวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ดิจิทัล ($\bar{x}$ = 4.39, S.D. = 0.54) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ($\bar{x}$ = 4.38, S.D. = 0.58)

ตารางที่ 2 ดัชนีความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี (Post Model)

ดัชนีความสอดคล้องของโมเดล	เกณฑ์การพิจารณา	ค่าที่ได้จากโมเดล	ผลการพิจารณา
χ^2 (Chi-square)	p > .05	222.416 (p = 0.0867)	ผ่านเกณฑ์
χ^2/df	< 3.00	1.141	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ .90	0.996	ผ่านเกณฑ์
TLI	≥ .90	0.994	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ .90	0.989	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ .90	0.980	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< .08	0.023	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< .08	0.025	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 2 พบว่า โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ภายหลังการปรับโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี โดยพิจารณาจากค่า χ^2 เท่ากับ 222.416 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ p = 0.0867 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าโมเดลไม่มีความแตกต่างจากข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่า χ^2/df เท่ากับ 1.141 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3.00 แสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสมในระดับดีนอกจากนี้ ค่า CFI เท่ากับ 0.996 ค่า TLI เท่ากับ 0.994 ค่า GFI เท่ากับ 0.989 และค่า AGFI เท่ากับ 0.980 ซึ่งมีค่ามากกว่า .90 ทุกค่า รวมทั้งค่า SRMR เท่ากับ 0.023 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .08 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก สามารถยืนยันได้ว่าโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้อธิบายองค์ประกอบความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

12. องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยสามารถสังเคราะห์ องค์ความรู้ใหม่ได้ว่า ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา เป็นผลจากการบูรณาการขององค์ประกอบสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ดิจิทัล 2) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 3) การสื่อสารและการทำงานร่วมกันด้วยดิจิทัล 4) จริยธรรมและความรับผิดชอบดิจิทัล และ 5) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันในลักษณะของระบบ (Systematic Relationship) และร่วมกันสะท้อนศักยภาพของผู้บริหารการศึกษาในอนาคตที่จะสามารถขับเคลื่อนสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การเป็นผู้นำดิจิทัลในบริบทการบริหารการศึกษาไม่ได้มุ่งเน้นเพียง

ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเท่านั้น แต่ต้องผสานความสามารถในการกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ การสื่อสารและสร้างความร่วมมือ การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม และการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงขององค์กรเข้าด้วยกัน องค์ความรู้ใหม่นี้สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการพัฒนานักศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นผู้นำในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิผล

13. การอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบริบทของการจัดการศึกษาในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ส่งผลให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาททางการศึกษาและการบริหารสถานศึกษาในอนาคต จำเป็นต้องพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านดิจิทัลควบคู่กับภาวะผู้นำ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการองค์กรทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรียังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน การสื่อสาร และการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ จึงส่งผลให้นักศึกษามีความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับมากโดยเฉพาะด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบดิจิทัลซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามีความตระหนักในการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อสังคมดิจิทัล และตระหนักถึงผลกระทบของการใช้สื่อและข้อมูลสารสนเทศในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรศักดิ์ ผังรักษ์ (2566) ที่พบว่า คุณลักษณะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งคือจริยธรรมและธรรมาภิบาลดิจิทัล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชาภา เกื้อกูล (2566) ที่พบว่า ความพร้อมด้านภาวะผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาครูอยู่ในระดับมาก โดยมีองค์ประกอบด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัลเป็นองค์ประกอบสำคัญ รวมถึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thompson (2023) ที่พบว่า ความพร้อมด้านภาวะผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอยู่ในระดับมาก และมีองค์ประกอบด้านจริยธรรมในโลกไซเบอร์เป็นองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกันด้วยดิจิทัล และด้านสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับปริญญาโทในปัจจุบันต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ การทำงานกลุ่ม การสืบค้นข้อมูล และการติดต่อสื่อสารอยู่เป็นประจำ ส่งผลให้เกิดความคุ้นเคยและสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารและการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พีระพล จันทร์ทิพย์ (2565) ที่พบว่า การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ผ่านสื่อดิจิทัลและความรอบรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lee และ Kim (2566) ที่พบว่า การร่วมมือกันในโลกออนไลน์และทักษะการใช้ซอฟต์แวร์ขั้นสูงเป็นองค์ประกอบสำคัญของความพร้อมด้านผู้นำดิจิทัล

ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยไซเบอร์ ประเทศเกาหลีใต้ ตลอดจนสอดคล้องกับ Garcia (2021) ที่พบว่า ทักษะทางเทคนิคและความฉลาดทางอารมณ์และสังคมออนไลน์เป็นองค์ประกอบสำคัญของความพร้อมในการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาส่วนด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด แม้ว่าจะยังอยู่ในระดับมากก็ตาม อาจเป็นเพราะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ในการบริหาร การตัดสินใจ และการขับเคลื่อนองค์กร ซึ่งนักศึกษาส่วนหนึ่งอาจยังไม่มีประสบการณ์ในการบริหารงานจริงมากนัก จึงทำให้ระดับความพร้อมในด้านดังกล่าวต่ำกว่าด้านอื่น อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีศักยภาพในการพัฒนาตนเองสู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในอนาคต สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนธรณ์ บัวเผื่อน (2567) ที่พบว่า ความพร้อมในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลของนักบริหารการศึกษาอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก และองค์ประกอบด้านภาวะผู้นำร่วมและการคิดเชิงนวัตกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้นำในยุคดิจิทัล รวมทั้งสอดคล้องกับ Ibrahim (2567) ที่พบว่า วิสัยทัศน์และการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลเป็นองค์ประกอบสำคัญของคุณลักษณะภาวะผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษา และสอดคล้องกับ Novak (2564) ที่พบว่า การปรับตัวทางเทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารเป็นองค์ประกอบสำคัญของความพร้อมในการเป็นผู้นำดิจิทัลในยุคหลังการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

2. สำหรับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลภายหลังการปรับโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี โดยค่าดัชนีความสอดคล้องทุกตัวผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยพิจารณาจากค่า χ^2 เท่ากับ 222.416 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ p = 0.0867 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าโมเดลไม่มีความแตกต่างจากข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่า χ^2/df เท่ากับ 1.141 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3.00 แสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสมในระดับดีนอกจากนี้ ค่า CFI เท่ากับ 0.996 ค่า TLI เท่ากับ 0.994 ค่า GFI เท่ากับ 0.989 และค่า AGFI เท่ากับ 0.980 ซึ่งมีค่ามากกว่า .90 ทุกค่า รวมทั้งค่า SRMR เท่ากับ 0.023 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .08 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก สามารถยืนยันได้ว่าโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้อธิบายองค์ประกอบความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุม รวมทั้งกำหนดองค์ประกอบที่สอดคล้องกับบริบทของนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล จึงทำให้โมเดลมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรศักดิ์ ผังรักษ์ (2566) ที่พบว่า โมเดลคุณลักษณะผู้นำดิจิทัลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Müller และ Schmidt (2022) ที่พบว่า โมเดลสมรรถนะผู้นำดิจิทัลสำหรับนักบริหารการศึกษารุ่นใหม่มีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รวมถึงสอดคล้องกับ Chen (2024) ที่พบว่า โมเดลปัจจัยความพร้อมด้านดิจิทัลของนักศึกษาปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษามีความเหมาะสมและสามารถใช้อธิบายองค์ประกอบด้านดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

13. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมที่ส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล

2. ควรส่งเสริมด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักศึกษาใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัย และสร้างสรรค์

3. ควรพัฒนาทักษะด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยจัดอบรมหรือกิจกรรมที่เน้นการคิดเชิงนวัตกรรมและการบริหารการเปลี่ยนแปลง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษา

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา

3. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษา

บรรณานุกรม

ณิชาภา เกื้อกูล. (2566). **การพัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดความพร้อมด้านภาวะผู้นำดิจิทัลของนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคกลาง.** วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์, 10(2), 88–102.

ธนธรณ์ บัวเผื่อน. (2567). **การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความพร้อมในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลของนักบริหารการศึกษาอาชีวศึกษา.** วารสารวิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา, 16(1), 45–60.

พีรพงศ์ จิตเจริญ. (2567). **การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะผู้นำดิจิทัลของนักบริหารการศึกษารุ่นใหม่ สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.** วารสารการบริหารท้องถิ่นและนวัตกรรม, 8(1), 54–68.

สุรศักดิ์ ผังรักษ์. (2566). **การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 19(1), 12–25.

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ. (2564). **นโยบายการพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัล.** กรุงเทพฯ.

AlAjmi, M. K. (2022). **Digital leadership practices and their impact on organizational performance in educational institutions.** International Journal of Educational Management, 36(4), 589–603.

Bond, M., Bedenlier, S., Marín, V. I., & Händel, M. (2021**). Emergency remote teaching in higher education: Mapping the first global online semester.** International Journal of Educational Technology in Higher Education, 18(50), 1–24.

Chen, H. W. (2024). **Confirmatory factor analysis of digital readiness factors for educational administration graduate students in East Asia.** Asian Journal of Educational Technology, 12(1), 45–62.

Cortellazzo, L., Bruni, E., & Zampieri, R. (2019). **The role of leadership in a digitalized world: A review.** Frontiers in Psychology, 10, 1938.

European Commission. (2022). **DigCompEdu: European framework for the digital competence of educators.** Publications Office of the European Union.

Garcia, M. P. (2021). **Digital leadership readiness of graduate students in faculties of education: A confirmatory factor analysis [Doctoral dissertation].** University of Barcelona.

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2022). **Multivariate data analysis (9th ed.).** Cengage Learning.

Ibrahim, A. M. (2024). **Confirmatory factor analysis of digital leadership characteristics among educational administration master's students in the Middle East.** Journal of Educational Administration and History, 56(1), 44–59.

Kane, G. C., Phillips, A. N., Copulsky, J., & Andrus, G. (2020). **The technology fallacy: How people are the real key to digital transformation.** MIT Press.

Lee, S. Y., & Kim, J. (2023). **Development and validation of a digital leadership readiness measurement model for cyber university students.** Computers & Education, 195, Article 104712.

Müller, L., & Schmidt, M. (2022). **Development and validation of a digital leadership competency model for modern educational managers in the EU.** European Journal of Open and Distance Learning, 25(2), 104–120.

Novak, P. (2021). **Digital leadership readiness in post-pandemic transition: A confirmatory factor analysis of Eastern European students.** Education and

Information Technologies, 26(5) , 5891– 5910. online collaboration. OECD Publishing.

OECD. (2021). **School leadership for digital transformation.** OECD Publishing.

Philip, T. M., & Gavrilova Aguilar, M. (2022). **Digital leadership readiness: Rethinking leadership capacity in the digital age.** Educational Management Administration & Leadership, 50(6), 890–907.

Sheninger, E. (2020). **Digital leadership: Changing paradigms for changing times (2nd ed.).** Corwin Press.

Smutny, P., & Schreiberova, P. (2020). **Digital transformation of higher education institutions.** Journal of Applied Research in Higher Education, 12(4), 645–660.

Thompson, R. (2023). **Confirmatory factor analysis of digital leadership readiness among graduate students in a US technological university.** Journal of Digital Learning in Teacher Education, 39(3), 156–172.

UNESCO. (2021). **Reimagining our futures together: A new social contract for education.** United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

UNESCO. (2022). **Digital transformation of education: From connectivity to capacity.** UNESCO Publishing.

van Wart, M., Roman, A., Wang, X., & Liu, C. (2021). **Operationalizing the definition of e-leadership: Identifying the elements of e-leadership.** International Review of Administrative Sciences, 87(1), 80–97.

World Economic Forum. (2023). **Future of jobs report 2023.** World Economic Forum.